

Sociale activering door ‘de Aanpakkers’

Ik ben afgekeurd voor werk en zat thuis. Behalve voor boodschappen kwam ik de deur niet uit. De muren kwamen op mij af. Niks om handen hebben en doelloos thuiszitten. Daar word je niet blij van! Dus ik had mij aangemeld voor vrijwilligerswerk via de website van Stichting WIEL. Ik kreeg een uitnodiging van de organisatie waar de vacature was. Maar ik zat niet lekker in m'n vel op dat moment. Dus ik ben niet gegaan en heb ook niks van me laten horen.

Maar toen nam Willeke contact met me op. Ze wilde weten wat er aan de hand was en wat ik eigenlijk 't liefst wilde. We kwamen samen tot de conclusie dat de vacature niet goed bij me paste. Want 't liefste ga ik de deur uit om echt buiten te zijn. Werken in de natuur, daar voel ik mij oké bij. Ik kon wel terecht bij de Aanpakkers, zei Willeke. En daar ben ik nog diezelfde week naar toe gegaan. Zij zou er ook zijn en dat heeft me over de streep getrokken. Als ik terugkijk zou ik zonder de Aanpakkers in die lastige periode niet buiten zijn gekomen.

Het was allemaal anders dan ik had verwacht. Het is niet zomaar vrijwilligerswerk. Bij de Aanpakkers word je gezien als mens. Er is aandacht voor wie jij bent. Die persoonlijke aandacht, dat maakt dat je er wilt zijn. Jullie voelen aan wat de behoefte is. En jullie nemen initiatief. Als je een keer niet komt bellen jullie gelijk. En jullie lijken aan te voelen als ik er tegenop zie om de deur uit te gaan, want dan krijg ik 's ochtends al een app-je. En zo kom ik elke keer toch weer de deur uit. En ik vind het fijn om de andere mensen die er werken te kennen. Het zijn heel verschillende mensen, maar ook een soort van collega's die je graag ziet.

Ik ben typisch iemand van uitstelgedrag. Alles waar ik tegenop zie schuif ik voor me uit. Door de Aanpakkers pak ik ook dingen aan die ik al heel lang voor me uitschuif. Nu denk ik er serieus over om weer een opleiding te doen. En daarna wil ik ook weer een baan.

De Aanpakkers

Verhaal vanuit een deelnemer